

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (pátého senátu)

ze dne 14. ledna 2015*

„Žaloba na neplatnost — Dumping — Dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Číny —
Přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým řízením — Výrobní odvětví
Společenství — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“

Ve věci T-507/13,

SolarWorld AG, se sídlem v Bonnu (Německo),

Brandoni solare SpA, se sídlem v Castelfidardo (Itálie),

Global Sun Ltd, se sídlem v Sliemě (Malta),

Silicio Solar, SAU, se sídlem v Madridu (Španělsko),

Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, se sídlem v Puertollano (Španělsko),

zastoupené L. Ruessmannem, advokátem, a J. Beckem, solicitor,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené J.-F. Brakelandem, T. Maxian Ruschem a A. Stobiecka-Kuik, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2013/423/EU ze dne 2. srpna 2013, kterým se přijímá závazek nabízený v souvislosti s řízením o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 209, s. 26), a prováděcího rozhodnutí Komise 2013/707/EU ze dne 4. prosince 2013, kterým se potvrzuje přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po dobu uplatňování konečných opatření (Úř. věst. L 325, s. 214),

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení A. Dittrich, předseda, J. Schwarcz (zpravodaj) a V. Tomljenović, soudci,

* Jednací jazyk: angličtina.

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, společnosti SolarWorld AG, Brandoni solare SpA, Global Sun Ltd, Silicio Solar, SAU a Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, jsou evropskými výrobci krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů, kteří podporují EU ProSun, sdružení evropských výrobců podobných výrobků. Toto sdružení podalo dne 25. července 2012 antidumpingový podnět k Evropské komisi proti dovozům těchto výrobků z Číny. Žalobkyně spolupracovaly na antidumpingovém šetření a účastnily se řízení jako zúčastněné strany.
- 2 Oznámením zveřejněným v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 6. září 2012 (Úř. věst. C 269, s. 5) informovala Komise o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících z Čínské lidové republiky.
- 3 Oznámením zveřejněným v *Úředním věstníku* dne 8. listopadu 2012 (Úř. věst. C 340, s. 13) informovala Komise o zahájení antisubvenčního řízení týkajícího se dovozů krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících z Čínské lidové republiky.
- 4 Komise nejprve uložila prozatímní antidumpingové clo. Poté přijala závazek čínských vývozců na základě článku 8 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51; Zvl. vyd. 11/10, s. 45, dále jen „základní antidumpingové nařízení“). Následně Rada uložila konečné antidumpingové a antisubvenční clo a Komise přijala pozměněný závazek.
- 5 Komise v projednávané věci nařízením (EU) č. 513/2013 ze dne 4. června 2013 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky a o změně nařízení (EU) č. 182/2013, kterým se zavádí celní evidence tohoto dovozu pocházejícího nebo odesílaného z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 152, s. 5, dále jen „prozatímní antidumpingové nařízení“) uložila při splnění určitých podmínek prozatímní antidumpingové clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky do Evropské unie.
- 6 Rozhodnutím Komise 2013/423/EU ze dne 2. srpna 2013, kterým se přijímá závazek nabízený v souvislosti s řízením o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 209, s. 26, dále jen „první napadené rozhodnutí“), přijala Komise závazek nabídnutý skupinou čínských spolupracujících vyvážejících výrobců společně s čínskou obchodní komorou pro dovoz a vývoz strojírenských a elektronických výrobků (dále jen „CCCME“). Dotyčné podniky jsou uvedeny v příloze tohoto rozhodnutí.
- 7 Z bodů 5 a 6 odůvodnění prvního napadeného rozhodnutí vyplývá, že se dotyční čínští vývozci zavázali zaprvé k tomu, že budou dodržovat jednu minimální cenu dovozu pro fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty (tj. články a destičky). Zadruhé nabídli, že zajistí, aby roční objem vývozu

uskutečněného v rámci závazku zhruba odpovídal jejich tržní výkonnosti v době nabídnutí závazku. Krom toho z bodu 8 odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že prozatímní antidumpingové clo bude uloženo na dovoz, který přesáhne uvedený roční objem.

- 8 Nařízení Komise (EU) č. 748/2013 ze dne 2. srpna 2013, kterým se mění nařízení č. 513/2013 (Úř. věst. L 209, p. 1), bylo přijato s cílem zohlednit první napadené rozhodnutí. Kromě jiných změn doplnilo uvedené nařízení do prozatímního antidumpingového nařízení článek 6, který stanoví, že při splnění určitých podmínek je v případě některých výrobků dovoz, pro nějž bylo předloženo prohlášení o propuštění do volného oběhu a na nějž jsou vystaveny faktury společnostmi, od kterých Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v příloze prvního napadeného rozhodnutí, osvobozen od prozatímního antidumpingového cla uloženého podle článku 1 prozatímního antidumpingového nařízení.
- 9 Komise přijala prováděcí rozhodnutí 2013/707/EU ze dne 4. prosince 2013, kterým se potvrzuje přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po dobu uplatňování konečných opatření (Úř. věst. L 325, s. 214, dále jen „druhé napadené rozhodnutí“). Z bodu 4 odůvodnění uvedeného rozhodnutí vyplývá, že po přijetí prozatímních antidumpingových opatření pokračovala Komise v šetření dumpingu, újmy a zájmu Unie a rovněž v souběžném antisubvenčním řízení. V rámci obou šetření byly destičky vyloučeny z definice výrobku, a tudíž z oblasti působnosti konečných opatření.
- 10 Z bodů 7 až 10 odůvodnění a z článku 1 druhého napadeného rozhodnutí vyplývá, že v návaznosti na poskytnutí konečných informací vyplývajících z antidumpingového a antisubvenčního řízení předložili čínští vyvážející výrobci společně s CCCME oznámení týkající se změny původní nabídky závazku. Tato změna závazku se týkala vyloučení destiček ze šetření, účasti řady dalších vyvážejících výrobců na tomto závazku a rozšíření podmínek závazku rovněž k odstranění případných škodlivých účinků dovozu subvencovaných výrobků.
- 11 Podle bodu 5 odůvodnění druhého napadeného rozhodnutí potvrdilo antidumpingové šetření prozatímní zjištění týkající se dumpingu působícího újmu.
- 12 Konečná zjištění vyplývající ze šetření jsou uvedena v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 1238/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 325, s. 1, dále jen „konečné antidumpingové nařízení“). Podle článku 1 uvedeného nařízení se při splnění určitých podmínek ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů nebo panelů a článků typů používaných v krystalických křemíkových fotovoltaických modulech nebo panelech pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky.
- 13 Podle čl. 3 odst. 1 konečného antidumpingového nařízení, který se vztahuje na některé výrobky, jejichž referenční čísla jsou specifikována podle celní nomenklatury a pro které jsou vystaveny faktury společnostmi, od kterých Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v příloze druhého napadeného rozhodnutí, je při splnění určitých podmínek dovoz, pro nějž bylo předloženo prohlášení k propuštění do volného oběhu, osvobozen od antidumpingového cla uloženého podle článku 1 uvedeného nařízení.
- 14 Článek 3 odst. 2 konečného antidumpingového nařízení uvádí, že přijetím prohlášení o propuštění do volného oběhu vzniká celní dluh, pokud je zjištěno, že nebyla splněna jedna nebo více podmínek stanovených v předchozím odstavci, nebo pokud Komise zruší přijetí závazku.

- 15 Krom toho prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 325, s. 66, dále jen „konečné antisubvenční nařízení“), Rada též při splnění určitých podmínek uložila konečné vyrovnávací clo na krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty (tj. články) pocházející nebo odesílané z Číny.
- 16 Podle čl. 2 odst. 1 konečného antisubvenčního nařízení, který se vztahuje na některé výrobky, jejichž referenční čísla jsou specifikována podle celní nomenklatury a pro které jsou vystaveny faktury společnostmi, od kterých Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v příloze druhého napadeného rozhodnutí, je při splnění určitých podmínek dovoz, pro nějž bylo předloženo prohlášení k propuštění do volného oběhu, osvobozen od antisubvenčního cla uloženého podle článku 1 uvedeného nařízení.
- 17 Článek 2 odst. 2 konečného antisubvenčního nařízení stanoví, že celní dluh vzniká v okamžiku přijetí prohlášení k propuštění zboží do volného oběhu, pokud je zjištěno, že není splněna jedna nebo více podmínek stanovených v čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení, nebo pokud Komise zruší přijetí závazku.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 18 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 23. září 2013 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 19 Návrhem došlým téhož dne požádaly žalobkyně, aby byla věc projednána ve zrychleném řízení.
- 20 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. října 2013 vznesla Komise námitku proti projednání věci ve zrychleném řízení.
- 21 Rozhodnutím ze dne 24. října 2013 Tribunál (pátý senát) žádost o projednání věci ve zrychleném řízení zamítl.
- 22 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 11. prosince 2013 žalobkyně požádaly Tribunál, aby povolil úpravu žaloby v tom smyslu, že se návrhové žádání znějící na neplatnost bude vztahovat i na druhé napadené rozhodnutí a z toho vyplývající porušení nařízení (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 188, s. 93).
- 23 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. ledna 2014 Komise prohlásila, že nemá námitky proti přípustnosti úpravy žaloby na neplatnost.
- 24 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 31. ledna 2014 žalobkyně v podstatě navrhly, aby Tribunál přijal organizační procesní opatření a nařídil důkazní opatření.
- 25 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 20. února 2014 Komise vyzvala Tribunál, aby návrh na organizační a důkazní opatření zamítl.
- 26 Žalobkyně v žalobě navrhuje, aby Tribunál:
- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
 - zrušil první napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

- 27 V návrhu na úpravu žaloby žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- vyhověl návrhu na úpravu žaloby;
 - prohlásil upravenou žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
 - zrušil první napadené rozhodnutí a druhé napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 28 Ve své žalobní odpovědi Komise navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřípustnou;
 - podpůrně prohlásil, že žaloba je po právní stránce neopodstatněná;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.
- 29 Ve své duplice Komise navrhuje, aby Tribunál:
- prohlásil žalobu v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení prvního napadeného rozhodnutí, za bezpředmětnou;
 - odmítl žalobu v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení druhého napadeného rozhodnutí, a podpůrně i v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení prvního napadeného rozhodnutí, jako nepřípustnou;
 - podpůrně prohlásil, že žaloba je po právní stránce neopodstatněná;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů tohoto řízení.

Právní otázky

Úvodní poznámky

- 30 Podle článku 113 svého jednacího řádu může Tribunál kdykoliv bez návrhu po vyslechnutí účastníků řízení rozhodnout, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení, nebo vyslovit, že návrh se stal bezpředmětným a že ve věci již nerozhodne.
- 31 V projednávané věci se již účastníci řízení ve svých písemných podáních vyjádřili k otázce přípustnosti projednávané žaloby, a zejména k otázce bezprostředního dotčení žalobkyň. Tribunál má tedy za to, že účastníci řízení byli vyslechnuti, že pokládá věc na základě písemností ve spise za dostatečně objasněnou, a že proto není třeba zahájit ústní část řízení.
- 32 Aniž Komise vznesla formální námitku nepřípustnosti podle článku 114 jednacího řádu, tvrdí, že žaloba je nepřípustná. Konkrétně má za to, že první napadené rozhodnutí není nařizovacím aktem a vyžaduje přijetí prováděcích opatření, že se toto rozhodnutí žalobkyň bezprostředně a osobně nedotýká a nevyjadřuje konečné stanovisko unijních orgánů, že žaloba proti prvnímu napadenému rozhodnutí je bezpředmětná a že žalobkyně nemají v projednávané věci právní zájem na podání žaloby.
- 33 Pokud jde o návrh žalobkyň ze dne 11. prosince 2013 na úpravu jejich návrhových žádání, je třeba připomenout, že jelikož se přípustnost žaloby posuzuje k okamžiku jejího podání, může být žalobci povoleno, aby svá návrhová žádání a žalobní důvody upravit tak, že se budou vztahovat i na vydání

nových aktů během řízení, pouze tehdy, pokud jeho návrh na zrušení původně napadeného aktu byl sám ke dni jeho podání přípustný (usnesení ze dne 20. listopadu 2012, Shahid Beheshti University v. Rada, T-120/12, EU:T:2012:610, bod 57).

- 34 Úprava návrhového žádání směřujícího ke zrušení druhého napadeného rozhodnutí je tedy přípustná pouze tehdy, pokud by žaloba v části směřující ke zrušení prvního napadeného rozhodnutí byla prohlášena za přípustnou. Je tudíž třeba přezkoumat, zda je žaloba v části směřující ke zrušení prvního napadeného rozhodnutí přípustná.
- 35 Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU stanoví, že „[k]aždá fyzická nebo právnická osoba může za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny nebo které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, jakož i proti právním aktům s obecnou působností [proti nařizovacím aktům], které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření“.
- 36 Pokud jde o druhou hypotézu uvedenou v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, jsou podmínky bezprostředního a osobního dotčení aktem, jehož zrušení je navrhováno, kumulativní (rozsudek ze dne 3. října 2013, Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada, C-583/11 P, Sb. rozh., EU:C:2013:625, bod 76). Pokud jde o třetí hypotézu uvedenou v témže článku, jsou podmínky bezprostředního dotčení nařizovacím aktem, jehož zrušení je navrhováno, a neexistence prováděcích opatření též kumulativní.
- 37 Je tedy třeba přezkoumat podmínku uvedenou v obou těchto hypotézách obsažených v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, a sice zda jsou žalobkyně, kterým není první napadené rozhodnutí určeno, tímto rozhodnutím bezprostředně dotčeny.

K námitce nepřípustnosti vycházející z nedostatku aktivní legitimace z důvodu neexistence bezprostředního dotčení žalobkyň

- 38 Žalobkyně mají za to, že se první napadené rozhodnutí bezprostředně dotýká jejich právního postavení, neboť zrušilo antidumpingové clo pro přibližně 70 % dovozů dotčeného výrobku z Číny do Unie. Navíc povoluje další dovozy dotčeného výrobku za ceny, které nevylučují dumping ani újmu. To podle žalobkyň ohrožuje jejich existenci na unijním trhu. Žalobkyně jsou jakožto unijní výrobci podobného výrobku prvním napadeným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeny. Konkrétně se žalobkyně aktivně podílely na antidumpingovém a antisubvenčním řízení jako zúčastněné strany. Jsou *de facto* omezenou a uzavřenou skupinou a zaujímají významné postavení na unijním trhu a přijetí předmětného závazku narušuje jejich hospodářské a právní zájmy.
- 39 Komise tvrdí, že se přijetí závazku bezprostředně dotýká výlučně vývozců, kteří závazek nabídli, a nikoli žalobkyň.
- 40 Je třeba konstatovat, že v rámci žaloby podané fyzickými nebo právnickými osobami na základě druhé a třetí hypotézy uvedených v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU [stanovisko generální advokátky J. Kokott ve věcech Telefónica v. Komise (C-274/12 P, Sb. rozh., EU:C:2013:204, bod 59) a Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada (C-583/11 P, Sb. rozh., EU:C:2013:21, bod 69)] vyžaduje podmínka bezprostředního dotčení splnění dvou kumulativních kritérií, a sice že akt, jehož zrušení se žalobkyně domáhají, má bezprostřední účinky na jejich právní postavení a dále že tento akt neponechává jeho adresátům pověřeným jeho provedením žádnou volnost uvážení, jeho provedení je čistě automatické povahy a vyplývá výlučně z unijní právní úpravy, aniž by bylo třeba použít další zprostředkující předpisy (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 24. září 2009, Município de Gondomar v. Komise, C-501/08 P, EU:C:2009:580, bod 25; rozsudek ze dne 13. října 2011, Deutsche Post a Německo v. Komise, C-463/10 P a C-475/10 P, Sb. rozh., EU:C:2011:656, bod 66).

- 41 Pokud jde o společnosti nabízející závazek, judikatura uznala, že dotčený vývozce může žalobou podanou k unijním soudům napadnout rozhodnutí Komise o odvolání přijetí závazku a nařízení Rady, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu uvedeného vývozce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. listopadu 2012, *Usha Martin v. Rada a Komise*, C-552/10 P, Sb. rozh., EU:C:2012:736).
- 42 Naproti tomu Soudní dvůr rozhodl, že dovozce, který podal žalobu na neplatnost ustanovení nařízení, kterým byly přijaty cenové závazky nabídnuté vývozcem, není těmito ustanoveními bezprostředně a osobně dotčen (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 8. července 1987, *Gareilly v. Komise*, 295/86, Recueil, EU:C:1987:344, body 2, 13 a 14).
- 43 Navíc bylo rozhodnuto, že odmítnutí nabídky závazku ze strany Komise není opatřením se závaznými právními účinky, kterým by mohly být dotčeny zájmy společnosti, jež závazek nabídla, neboť Komise může své rozhodnutí změnit nebo Rada může rozhodnout, že antidumpingové clo neuloží. Takové odmítnutí je mezitímním opatřením, jehož cílem je příprava konečného rozhodnutí, a tudíž není napadnutelným aktem (rozsudek ze dne 14. března 1990, *Gestetner Holdings v. Rada a Komise*, C-156/87, Recueil, EU:C:1990:116, bod 8). Hospodářské subjekty se však mohou případně dovolávat jakékoli vady související s odmítnutím jejich nabídek závazku tím, že napadnou nařízení, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo (rozsudek ze dne 14. března 1990, *Nashua Corporation a další v. Komise a Rada*, C-133/87 a C-150/87, Recueil, EU:C:1990:115, bod 10).
- 44 Pokud jde o závazky ve smyslu základního antidumpingového nařízení, je třeba připomenout, že podle judikatury je cílem článku 8 základního antidumpingového nařízení zaručit odstranění poškozujících účinků dumpingu pro unijní výrobní odvětví, přičemž tento cíl spočívá především na povinnosti spolupráce vývozce, jakož i na kontrole správného plnění závazku přijatého tímto vývozcem (rozsudek *Usha Martin v. Rada a Komise*, bod 41 výše, EU:C:2012:736, bod 36).
- 45 Nicméně je nutno podotknout, že z tohoto cíle nevyplývá, že by takové hospodářské subjekty, jako jsou žalobkyně, mohly podat žalobu na neplatnost rozhodnutí o přijetí závazku na základě čl. 8 odst. 1 základního antidumpingového nařízení, jakým je v projednávané věci první napadené rozhodnutí.
- 46 Je třeba podotknout, že přijetí prvního napadeného rozhodnutí nezměnilo právní postavení žalobkyň. Přezkum systému zavedeného základním antidumpingovým nařízením totiž vede ke zjištění, že rozhodnutí o přijetí závazku, které bylo vydáno na základě čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení, nemá právní účinky, kterými by mohlo být bezprostředně dotčeno postavení unijních výrobců předmětných výrobků, jako jsou v projednávané věci žalobkyně.
- 47 Podle dotčeného ustanovení, které se týká závazků, má Komise v případě, že zjistí existenci dumpingu a újmy, možnost přijmout uspokojivé dobrovolné závazky, kterými se vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků, aby přestal dotyčné výrobky vyvážet za dumpingové ceny, jestliže je přesvědčena, že poškozující účinek dumpingu je tímto závazkem odstraněn (rozsudek *Usha Martin v. Rada a Komise*, bod 41 výše, EU:C:2012:736, bod 22).
- 48 Ze systému zavedeného základním antidumpingovým nařízením však vyplývá, že důvodem osvobození dovozů, pro které byly přijaty závazky, od antidumpingového cla není vydání rozhodnutí o přijetí závazků, neboť osvobození je důsledkem ustanovení, která přijala buď Komise v pozměněném prozatímním antidumpingovém nařízení, nebo Rada v konečném antidumpingovém nařízení, k naplnění závazků přijatých Komisí. Tato povinnost přísluší Radě na základě čl. 9 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, který stanoví, že nařízení musí uložit konečné antidumpingové clo na dovoz výrobků, který je dumpingový a způsobuje újmu, s výjimkou dovozu případně krytého závazky.

- 49 Je totiž třeba konstatovat, že ačkoli bylo vydáno rozhodnutí o přijetí závazků, prozatímní nebo konečné antidumpingové clo je podle čl. 14 odst. 1 základního antidumpingového nařízení uloženo pouze nařízením, přičemž uvedený článek též stanoví, že toto clo vybírají členské státy za ostatních podmínek stanovených v nařízení o uložení daného cla, mezi které patří podmínky stanovené k plnění přijatých závazků.
- 50 Navíc v případě, že se naopak zjistí, že nedošlo k dumpingu nebo újmě, čl. 8 odst. 6 základního antidumpingového nařízení stanoví, že již přijatý závazek automaticky zaniká, s výjimkou případů, kdy toto zjištění vychází z velké části z existence závazku. Toto ustanovení tedy ponechává orgánům určitý prostor pro uvážení, zda bude závazek nadále platit.
- 51 Ve druhé větě článku 8 odst. 1 základního antidumpingového nařízení se sice uvádí, že přijme-li Komise takový závazek a po dobu platnosti dotyčných závazků se neuplatní prozatímní cla uložená Komisí v souladu s čl. 7 odst. 1 základního antidumpingového nařízení nebo konečná cla uložená Radou v souladu s čl. 9 odst. 4 téhož nařízení na příslušný dovoz dotčeného výrobku vyrobeného společnostmi, které jsou uvedeny v rozhodnutí Komise o přijetí uvedených závazků v platném znění. Je však třeba poznamenat, že čl. 8 odst. 1 druhá věta základního antidumpingového nařízení je určen Komisi a Radě a po dobu platnosti závazku vyžaduje osvobození od antidumpingového cla plynoucí z ustanovení, která přijala buď Komise v pozměněném prozatímním antidumpingovém nařízení, nebo Rada v konečném antidumpingovém nařízení.
- 52 Z výše uvedených úvah vyplývá, že rozhodnutí o přijetí závazku vydané na základě čl. 8 odst. 1 základního antidumpingového nařízení nemá právní účinky, kterými by mohlo být bezprostředně dotčeno právní postavení takových unijních výrobců, jakými jsou žalobkyně v projednávané věci.
- 53 Tento závěr nemůže být zpochybněn jinými argumenty uplatněnými žalobkyněmi.
- 54 Pokud jde zaprvé o argument žalobkyň, že zásah do jejich právních zájmů plyne z důvodů uvedených v jejich žalobě, je třeba poznamenat, že obecný odkaz na žalobní důvody nestačí k vysvětlení, proč žalobkyně mají za to, že s ohledem na judikaturu uvedenou v bodě 40 výše má první napadené rozhodnutí bezprostřední účinky na jejich právní postavení a že tento akt neponechává adresátům dotyčného opatření pověřeným jeho provedením žádnou volnost uvážení, toto provedení je čistě automatické povahy a vyplývá výlučně z unijní právní úpravy, aniž by bylo třeba použít další zprostředkující předpisy. V rozsahu, v němž se žalobkyně ve skutečnosti snaží uplatnit tvrzení, že soudní ochrana jejich dovolávaných práv ospravedlňuje závěr, že jsou prvním napadeným rozhodnutím bezprostředně dotčeny, je nutno konstatovat, že ačkoli jednotlivci musejí mít podle ustálené judikatury nárok na účinnou soudní ochranu práv, která jim přiznává unijní právní řád, právo na takovouto ochranu však nemůže zpochybnit podmínky stanovené v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU (viz usnesení *Município de Gondomar v. Komise*, bod 40 výše, EU:C:2009:580, bod 38 a citovaná judikatura).
- 55 V této souvislosti je třeba poznamenat, že žalobkyně uplatňují v žalobě proti prvnímu napadenému rozhodnutí tři meritorní důvody. Zaprvé mají za to, že Komise uzavřela dohodu s čínskou vládou a s CCCME, jednajícími jménem velké skupiny čínských vyvážejících výrobců, aniž náležitým a odpovídajícím způsobem zpřístupnila zásadní prvky sjednaného závazku a aniž poskytla možnost se včas a účelně k tomuto závazku vyjádřit. Zadruhé mají žalobkyně za to, že Komise svévolně přijala minimální ceny, které jsou zjevně nepřiměřené k odstranění újmy způsobené unijním výrobcům. Zatřetí žalobkyně namítají, že první napadené rozhodnutí schválilo a posílilo horizontální dohodu o cenách.
- 56 Pokud jde o první žalobní důvod týkající se procesních práv, žalobkyně v podstatě tvrdí, že přijetím prvního napadeného rozhodnutí bylo porušeno jejich právo na přístup k nedůvěrnému znění závazku podle čl. 8 odst. 4 základního antidumpingového nařízení. Podle judikatury však čl. 8 odst. 4 uvedeného nařízení neobsahuje žádný údaj, a tím spíše ani žádnou povinnost týkající se okamžiku, ke

kterému je třeba kopii cenového závazku založit do nedůvěrného procesního spisu (rozsudek ze dne 25. října 2011, CHEMK a KF v. Rada, T-190/08, Sb. rozh., EU:T:2011:618, bod 85). Žalobkyně mají chybně za to, že tato judikatura se v projednávané věci neuplatní z důvodu údajné úlohy čínské vlády při sjednávání předmětného závazku.

- 57 Pokud jde o druhý a třetí žalobní důvod, žalobkyně se omezují na zpochybnění opodstatněnosti prvního napadeného rozhodnutí.
- 58 Uvedené argumenty tedy v projednávané věci neprokazují, že první napadené rozhodnutí má bezprostřední účinky na právní postavení žalobkyň. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že není vyloučeno, že by žalobkyně mohly vznést uplatněné důvody v rámci žaloby na neplatnost prozatímního nebo konečného antidumpingového nařízení, pakliže budou mít v takovémto řízení aktivní legitimaci.
- 59 Zadruhé žalobkyně namítají, že bezprostřední účinek prvního napadeného rozhodnutí vyplývá ze skutečnosti, že nevyžaduje přijetí prováděcích opatření a že je přímo použitelné ve všech členských státech.
- 60 Je třeba připomenout, že pokud jde o podmínky přípustnosti žaloby stanovené v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, jsou kritérium, podle něhož se napadený akt musí dotýkat žalobkyň bezprostředně, a kritérium, podle něhož nesmí tento akt vyžadovat přijetí prováděcích opatření, odlišnými kritérii. Z toho plyne, že údajné splnění jednoho z těchto kritérií uvedených v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU neznamena, že bylo splněno i druhé kritérium.
- 61 Každopádně bylo již v bodě 48 výše připomenuto, že osvobození dovozů, na které se vztahují závazky, od antidumpingového cla vyplývá z ustanovení, která musí přijmout buď Komise v pozměněném prozatímním antidumpingovém nařízení, nebo Rada v konečném antidumpingovém nařízení, k naplnění předmětných závazků. V projednávané věci došlo tedy k tomuto osvobození při podání projednávané žaloby přijetím prozatímního antidumpingového nařízení, pozměněného nařízením č. 748/2013. Vzhledem k tomu, že první napadené rozhodnutí bylo provedeno jiným aktem, který mohl být napaden žalobou buď u unijního soudu, nebo u soudů členských států (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 21. ledna 2014, Bricmate v. Rada, T-596/11, EU:T:2014:53, bod 23 a citovaná judikatura), vyžadovalo tedy přijetí prováděcích opatření.
- 62 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně v rámci třetího argumentu, by proto údajná ztráta obrátu způsobená dovozy předmětných výrobků z Číny za nižší ceny, než jsou ceny uplatňované žalobkyněmi – za předpokladu, že k takové ztrátě došlo –nevyplyvala pro žalobkyně z prvního napadeného rozhodnutí.
- 63 Vzhledem k tomu, že žalobkyně nejsou prvním napadeným rozhodnutím bezprostředně dotčeny, a jedna z podmínek druhé hypotézy uvedené v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU tudíž není splněna, není nutné zkoumat, zda jsou splněna ostatní kritéria druhé a třetí hypotézy uvedených v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU.
- 64 Každopádně je třeba poznamenat, že první napadené rozhodnutí není nařizovacím aktem ve smyslu třetí hypotézy uvedené v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU. Pokud jde o argument žalobkyň, že první napadené rozhodnutí je nařizovacím aktem, neboť je aktem nelegislativním, je nutno konstatovat, že je pravda, že pojem „nařizovací akt“ ve smyslu třetí hypotézy uvedené v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU musí být chápán tak, že se vztahuje na všechny akty s obecnou působností s výjimkou legislativních aktů (usnesení ze dne 4. června 2012, Eurofer v. Komise, T-381/11, Sb. rozh., EU:T:2012:273, bod 42, a ze dne 7. března 2014, FESI v. Rada, T-134/10, EU:T:2014:143, bod 23). V projednávané věci není první napadené rozhodnutí legislativním aktem, neboť nebylo přijato ani řádným legislativním postupem ani zvláštním legislativním postupem ve smyslu čl. 289 odst. 1 až 3 SFEU [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, Microban International a Microban (Europe) v. Komise, T-262/10,

Sb. rozh., EU:T:2011:623, bod 21; výše uvedené usnesení FESI v. Rada, EU:T:2014:143, bod 25]. Uvedené rozhodnutí však nemá obecnou působnost, neboť se nevztahuje na objektivně určené situace a nemá právní účinky vůči obecně a abstraktně vymezeným kategoriím osob (v tomto smyslu viz usnesení Bricmate v. Rada, bod 61 výše, EU:T:2014:53, bod 65, a usnesení FESI v. Rada, uvedené výše, EU:T:2014:143, bod 24). První napadené rozhodnutí se totiž týká přijetí konkrétního závazku Komisí a tím, že přijímá závazek nabídnutý společnostmi vyjmenovanými v jeho příloze, je určeno výlučně těmito společnostem. Není tedy nařizovacím aktem, což vylučuje i přípustnost žaloby na základě třetí hypotézy uvedené v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU.

- ⁶⁵ Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že s ohledem na druhou a třetí hypotézu uvedené v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU musí být žaloba v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení prvního napadeného rozhodnutí, odmítnuta jako nepřipustná. Z tohoto důvodu je s ohledem na judikaturu připomenutou výše v bodě 33 třeba prohlásit za nepřipustný i návrh na úpravu návrhových žádání. Za těchto podmínek není též namístě rozhodnout o návrhu na organizační procesní opatření a důkazní opatření.

K nákladům řízení

- ⁶⁶ Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit, že ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se odmítá jako nepřipustná.**
- 2) **Společnostem SolarWorld AG, Brandoni solare SpA, Global Sun Ltd, Silicio Solar, SAU a Solaria Energia y Medio Ambiente, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.**

V Lucemburku dne 14. ledna 2015.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
A. Dittrich